

متن پرسش

سلام علیکم خدمت استاد عزیزم: طلبه پایه پنجم هستم. از سوال هایی که خودم و دیگر طلبه ها از محضر شما پرسیده بودیم، به این نتیجه رسیدم که شما بر این باورید که طلبه باید به درس و وظیفه‌ی طلبگی خود بپردازد و رزق و روزی آنها با توکل به خدا و قناعت، به آنها می رسد و خلاصه نیاز نیست در طلب مال و ثروت باشند. اما نظر این حقیر، مقداری متفاوت گشته است و می خواستم بدانم شما این نظر مرا تایید می فرمایید یا نه. با توجه به اینکه در زمانه‌ی کنونی، تعداد زیادی از مسلمانان و حتی غیر مسلمانان در فقر به سر می برند و با توجه به این نکته‌ی مهم که دشمنان اسلام در صدد مال اندوزی و تولید ثروت و سرمایه هستند تا جهان و خصوصا مسلمانان را بیشتر استثمار کنند و بیشتر زور گویی و ظلم کنند؛ چرا یک مسلمان و خصوصا یک طلبه، نباید به فکر تولید ثروت و تولید کار و سرمایه باشد؟ اصلاً آیا این یک ضعف نیست که ما مسلمانان به مصرف گرایی و اسراف و بیکاری عادت کرده ایم. حرف و عقیده‌ی شما، زمانی عملی می باشد که این همه فقر گریبانگیر جامعه نباشد و اسلام و مسلمین، اینقدر دشمن پولدار نداشته باشند. با توجه به اینکه طلبه هستیم و ان شاءالله که با دعای خیر شما، طلبه هم بمانم، آیا بهتر نیست که روحانیت به جای اینکه چشمش به دست پولی باشد که مردم می خواهند به بدهند، و یا امیدش به شهریه‌ی بسیااa

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: اگر جمع اضدادی که می فرمایید فراهم شود که خیلی خوب است و بعضاً برای بعضی از روحانیون پیش آمده است. ولی روی این نکته هم فکر کنید که اگر روحانیت ما از یک طرف بتواند طوری جامعه را هدایت کند که حرص ثروت‌اندوزی و داشتن ثروت زیاد نداشته باشد، و از

طرف دیگر با ساده‌زیستی خود نشان دهد که زیبایی زندگی به ساده‌بودن و معنوی‌بودن آن است، اساساً ارزشی برای ثروتمندان اهل دنیا نمی‌ماند که مردم بخواهند آن‌ها را الگوی خود قرار دهند. و این یعنی عبور از ثروت و ثروت‌اندوزی. موفق باشید